

Rovviltnemnda i region 7 - Nordland

Saksbehandler, innvalgstelefon

Charlotte Holmstad Arnesen, 75 54 78 20

Saksframlegg møte 4/2025 - Rovviltnemnda i region 7 - Nordland

Sak 20/2025 Godkjenning av innkalling til møte 4/2025

Sekretariatets forslag til vedtak:

Rovviltnemnda i region 7 – Nordland godkjenner innkalling til møte 4/2025 uten merknader.

Sak 21/2025 Godkjenning av protokoll fra møte 2/2025

Sekretariatets forslag til vedtak:

Rovviltnemnda i region 7 – Nordland godkjenner protokoll fra møte 2/2025 uten merknader.

Sak 22/2025 Godkjenning av protokoll fra møte 3/2025

Sekretariatets forslag til vedtak:

Rovviltnemnda i region 7 – Nordland godkjenner protokoll fra møte 3/2025 uten merknader.

Sak 23/2025 Drøftinger/orienteringer/referatsaker

- a) **Orientering fra Statens naturoppsyn om aktuelle saker**
Orientering legges fram i møte.
- b) **Orientering fra Mattilsynet om aktuelle saker**
Orientering legges fram i møte.
- c) **Orientering fra Statsforvalteren i Nordland om aktuelle saker**
Orientering legges fram i møte.

d) Fagrapporter og lignende

Relevante fagrapporter, utredninger og lignende:

- [Brøseth, H., Kopatz, A. og Kleven, O. 2025. DNA-basert overvåkning av brunbjørn i Norge i 2024. NINA rapport 2594. Norsk institutt for naturforskning.](#)

e) Akuttsaker behandlet av nemnda

Dato	Område	Hva
2025.03.21	Balvatn rbd	Intensiv gjeting
2025.04.01	Saltfjellet rbd	Intensiv gjeting
2025.04.07	Jillen-Njaarke rbd	Helikoptersamling

f) Brev til nemnda

Dato	Fra	Tema
2025.03.12	Miljødirektoratet	Avgjørelse i klagesak – tillatelse til skadefelling av gaupe i Jillen-Njaarke
2025.03.20	Nordland Bonde- og småbrukarlag	Oppnevning av rovviltrepresentanter
2025.04.18	Grane kommune	Søknad om ekstraordinært uttak av bjørn
2025.04.25	KLD	Oppdatering – faglig vurdering av forvaltningsplanen for region 7 - Nordland

Sekretariatets forslag til vedtak:

Sak 23/2025 drøftinger/orienteringer/referatsaker tas til orientering.

Sak 24/2025 Lisensfelling av brunbjørn 2025**Sekretariatets forslag til vedtak:**

Rovviltnemnda legger til grunn at myndigheten til å vedta kvote for lisensfelling på brunbjørn i Nordland i 2025 ligger hos nemnda, jf. rovviltforskriften § 5 og brev fra Klima- og Miljødepartementet av 19. mai 2023 om vedtaksmyndighet for brunbjørn, samt retningslinjer i forhold til denne vedtaksmyndigheten.

Rovviltnemnda legger videre til grunn at bestandsmålet for regionen ikke er oppnådd, og at det derfor ikke er grunnlag for å bruke lisensfelling til å begrense veksten og/eller utbredelsen av brunbjørn i fylket. Eventuell felling av skadegjørende bjørn i beiteområder i sommer bør vurderes gjennom skadefellingssystemet.

Bakgrunn

Etter rovviltforskriften § 7 og § 10 kan en rovviltnemnd fatte vedtak om kvote for skademotivert lisensfelling for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en bestand brunbjørn når bestanden ligger over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for bjørn i regionen. Videre har rovviltnemnda vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 årlige ynglinger eller mer nasjonalt. Nemndas myndighet skal for bjørn baseres på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonalt

overvåkingsprogram for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 3 tredje ledd. I tilfeller hvor nemnda ikke har denne myndigheten, er den lagt til Miljødirektoratet.

Siste rapport for brunbjørn fra Nasjonalt overvåkingsprogram er NINA rapport 2594 *DNA-basert overvåking av brunbjørn i Norge i 2024*. Det fremgår i denne rapporten at det er beregnet 11,4 ynglinger i Norge i 2024. Dette er en økning på 1,8 ynglinger fra i 2023, hvor det var 9,6 bjørnekull i Norge. Det er det høyeste antallet estimerte årlige ynglinger siden den landsdekkende DNA-baserte overvåkingen startet i 2009. Ingen av ynglingene befinner seg i Nordland.

Vi legger til grunn at rovviltnemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for lisensfelling og kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i Nordland på bakgrunn av bestemmelsen om at de regionale rovviltnemndene har vedtaksmyndighet for brunbjørn når det er 10 ynglinger eller mer av bjørn i Norge, med mindre det foreligger særskilte grunner for noe annet, jf. rovviltforskrifta § 5. Det følger videre at rovviltforliket av 2011 punkt 2.3.1 tredje avsnitt at Klima- og Miljødepartementet (KLD) skal gi retningslinjer til de regionale rovviltnemndene der bestandsmålet ikke er nådd. I 2023 ba KLD Miljødirektoratet vurderer om det bør gis retningslinjer til nemndene i regioner der bestandsmålet ikke er nådd, som er tilfelle i region 7.

Vi har ikke mottatt brev fra KLD om disse retningslinjene i år ved utsendelse av dette saksframlegget, men etter dialog med KLD, forventer vi å motta et tilsvarende brev som vi mottok i 2023 og i 2024. Vi viser derfor til brev av 19. mai 2023, med følgende uttalelse fra Miljødirektoratet om utfordringer knyttet til vedtaksmyndigheten i regionen:

Følgende uttalelse fra Miljødirektoratet om hvilke utfordringer som gjelder knyttet til vedtaksmyndigheten i regionen er gitt i 2023: *«Forvaltningsplanen til rovviltregion 7 slik den foreligger nå er på flere punkt ikke i samsvar med gjeldende politiske føringer eller regelverk, og vi mener fortsatt at den ikke er egnet til å ivareta de nasjonale bestandsmål som er satt for regionene. Videre mener vi at planen ikke bidrar til å skape forutsigbarhet og at planen mest sannsynlig vil forsterke konflikter fremfor å bidra til å dempe konflikter»*. Videre skriver Miljødirektoratet: *«Vi vurderer at forvaltningsplanen med forvaltningsområdet som er avsatt til bjørn ikke er egnet som habitat for bjørn og planen er derav ikke egnet som styringsverktøy for rovviltforvaltningen av bjørn i regionen (se vår uttalelse av 13. mars 2017 til revidert forvaltningsplan for rovvilt i region 7). Dersom forvaltning av bjørn skal overføres til rovviltnemnda i region 7 forutsetter det tydelige styringssignaler fra KLD for at både nemnda og sekretariat skal kunne praktisere en forvaltning som er i tråd med regelverket, være forutsigbart og ikke bidra til økte konflikter»*.

Følgende retningslinjer fremgår i brev av 19. mai 2023 fra KLD:

- *«Rovviltnemndene skal ved eventuelle vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn forvalte bestanden med formål å nå de regionale bestandsmålene.*
- *Så lenge bestanden i den enkelte region er under de regionale bestandsmålet, skal det være en restriktiv bruk av virkemiddelet lisensfelling. Eventuell iverksettelse av lisensfelling må være i samsvar med virkemiddelets hensikt, som er å begrense veksten og/eller begrense utbredelsen av brunbjørn i regionen.*
- *Av hensynet til bjørnebestanden og muligheten for å nå det regionale bestandsmålet, bør nemdene ved vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling være forsiktig når det gjelder uttak av binner i regioner der man er under bestandsmålet, også utenfor forvaltningsområde for bjørn.*

- Ved vedtak om betinget skadefelling bør det dessuten presiseres hvilke hensyn som skal tas ved kjent forekomst av bjørnebinner og unger i følge med binner. Dagens forvaltningspraksis er at binner med unger og dens unger er unntatt fra tillatelsen for felling.
- Vedtak skal baseres på vurderinger der man legger til grunn den kunnskapen som foreligger fra overvåkingsrapportene fra Rovdata, jf. rovviltforskriften § 7 andre ledd. «Rovviltnemndas vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, data om biologiske bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. forskriften § 3 tredje ledd og § 6».
- Det følger av kommentarene til rovviltforskrifta § 7 andre ledd at kravet til presisjon i vedtak øker både med hensyn til bruk av skadefellingstillatelser og kvotejakt/lisensfelling jo nærmere ned mot de nasjonale bestandsmålene den aktuelle rovviltarten forvaltes. Kravet til presisjon i vedtak, både med hensyn til bruk av skadefelling og lisensfelling øker når bestanden ligger under både det regionale og det nasjonale bestandsmålet.
- Dersom nemdene ønsker å fatte vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling for brunbjørn bør dette gjøres så tidlig som mulig slik at klagesaker kan behandles mens de fortsatt er aktuelle. Klima- og miljødepartementet kan gi vedtak om oppsettende virkning i påvente av en eventuell klagebehandling dersom det er nødvendig for at eventuelle klager skal kunne avgjøres mens saken fortsatt er aktuell»

Forvaltningsplan for rovvilt i Nordland

I revidert forvaltningsplan som ble sluttbehandlet av nemnda i mars 2017 ble prioriterte forvaltningsområder for brunbjørn videreført fra forrige plan:

Område 1: Indre del av Nordland mellom Rana og Saltdal, mellom Kallvatnet i Rana kommune og Junkerdalen i Saltdal kommune.

Område 2: Indre deler av Nordland mellom Sulis i Fauske kommune og Bjørnefjell i Narvik kommune.

Figur 1: Forvaltningsområde for brunbjørn i region 7

Forvaltningsprinsipper for brunbjørn i forvaltningsplanen:

- 2.5.1 Skadefelling i svart sone er i utgangspunktet kun aktuelt ved akutte skadesituasjoner. Det skal være lavere terskel for felling av hannbjørner enn binner.
- 2.5.2 Dersom det på våren oppdages bjørn i kalvingsland for reindrift innenfor svart sone, eller i randsonen til svart sone, skal det i samråd med reinbeitedistriktet iverksettes avbøtende tiltak.
- 2.5.3 Inntil bestandsmålet for bjørn er oppnådd, åpnes det ikke for lisensfelling i svart sone. Om bestandsmålet oppnås, kan det åpnes for lisensfelling i svart sone for å bidra til byrdefordelingsprinsippet for sau- og reindriftsnæringene. Kvotestørrelsen og kvotefordelingen skal tilpasses oppnåelse av bestandsmål. Samlet belastning av alle rovviltarter (inkludert) kongeørn) skal også tas med i vurderingen.
- 2.5.4 Utenfor svart sone skal det åpnes for årlig lisensfelling av bjørn.
- 2.5.5 Utenfor svart sone skal det som hovedregel gis tillatelse til uttak av bjørn som forventes å gjøre skade.

KLD har besluttet å hente inn forvaltningsplanen til behandling, jf. brev av 2. juli 2018. De har varslet at de vil gjennomføre nødvendige endringer i forvaltningsplanen. Rovviltneemndas nåværende og vedtatte plan vil gjelde inntil departementet har gjennomført de nødvendige endringene i forvaltningsplanen.

Tap av beitedyr til bjørn i Nordland

Antall påviste tap av sau til brunbjørn i fylket varierer noe fra år til år. I fjor, i likhet med de tre foregående årene, har de største tapene vært i Hattfjelldal og Grane kommuner. Det påviste bjørnetapet i 2024 var en del større enn tapet i 2023, noe som også gjenspeiles i antallet sau erstattet som tapt til bjørn.

Tabell 1. Tabellen viser utviklingen i påviste tap av sau og lam til brunbjørn i Nordland i perioden 2011 – 2024.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Vefsn	Saltdal	Bodø	Narvik	Evenes	Sum
2011	7	69			7		3				86
2012		36			26		18				80
2013	15	53	7	4	9		12	1			101
2014	15	27			12		5				59
2015		6			1						7
2016	10					1	1				12
2017											0
2018	16	7									23
2019	15	16								7	38
2020		3									3
2021	27	11				2			5		45
2022	13	20				3					36
2023	2	7									9
2024	9	16					4				29

Tabell 2. Tabellen viser antall sau og lam erstattet som tap til brunbjørn i Nordland i tidsperioden 2011 – 2024.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Vefsn	Saltdal	Bodø	Narvik	Evenes	Sum
2011	10	300		4	32		12				358
2012		251			162		58				471
2013	76	282	43	35	70		38	3			553
2014	83	170			61		13				327
2015		52			2						54
2016	23					81	3				34
2017											0
2018	109	34									143
2019	75	138								20	233
2020		57									57
2021	159	184				13			5		361
2022	92	192				8					292
2023	47	82									129
2024	74	101					6				181

De siste 15 årene er det registrert seks påviste bjørneskader på rein, hvorav alle har skjedd i perioden april/mai. Tre tap i 2014 i Grane (1), Vefsn (1) og Beiarn (1), ett tap i Grane i 2022 og to tap i Vefsn i 2023.

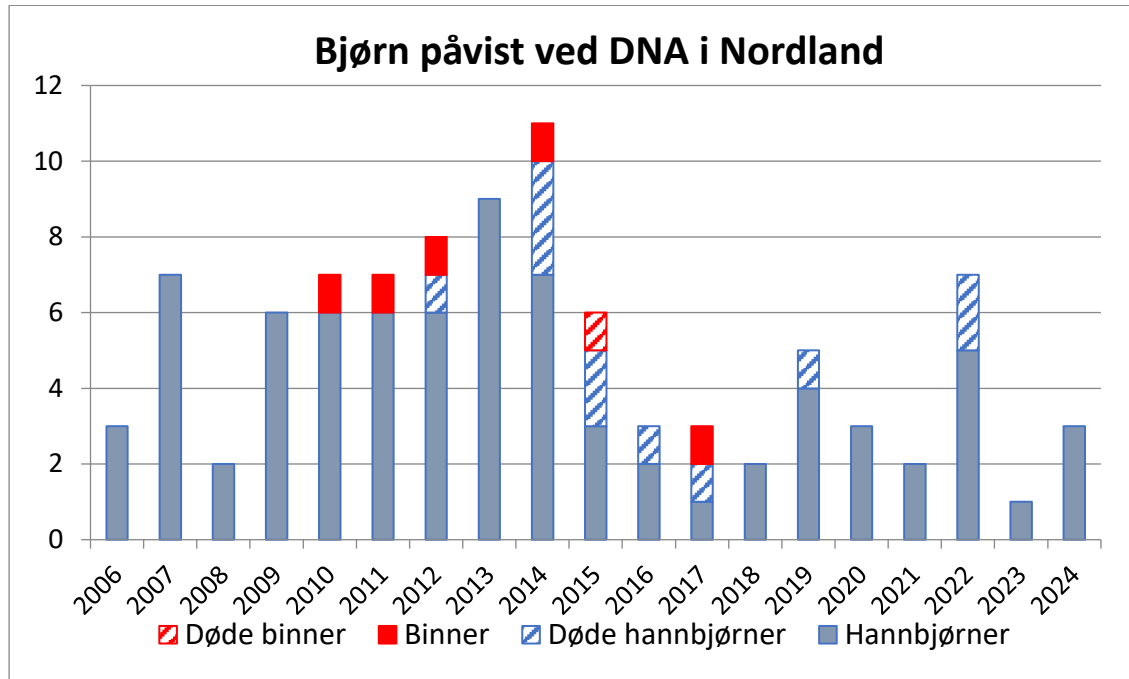
Brunbjørn i Nordland

Overvåking av brunbjørn skjer i dag hovedsakelig gjennom DNA-analyser av ekskrementer og hår. DNA-analyser kan identifisere art, individ, kjønn og slektskap. Antall ungekull som fødes hvert år estimeres ved bruk av en modell som baserer seg på innsamlet DNA-materialet fra hunnbjørner. Resultatet fra DNA-analysene identifiserte 191 ulike bjørner som har vært innom landegrensen i løpet av 2024; 85 binner (45 %) og 106 hannbjørner (55 %). Dette er en økning på 13 individer fra 2023, og det høyeste antallet individer som er påvist siden den DNA-baserte overvåkingen ble landsdekkende i 2009. Forekomsten av brunbjørn er i hovedsak konsentrert i fylkene Finnmark, Innlandet og Trøndelag, som tidligere, med en tydelig økning av antall individer i Hedmark og Trøndelag.

I Nordland viser DNA-analyser en negativ utvikling i antall påviste individ i perioden 2014-2021 (se figur nedenfor). I 2022 ble det registrert til sammen syv bjørner i Nordland, to individer ble funnet i Narvik og fem på Helgeland. Alle var hannbjørner og fire av disse bjørnene ble også registrert i andre fylker. I 2023 ble det kun påvist ett bjørneindivid i Nordland gjennom DNA-analyser. Prøvene ble samlet inn i Hattfjelldal kommune og det var syv prøver som viste treff på samme hannbjørn. I 2024 ble det i Nordland totalt samlet inn 29 prøver, hvorav 12 var fungerende. Det ble gjennom disse tolv påvist tre ulike hannbjørner hvorav en ble funnet i Saltdal, en i Hattfjelldal og en i Grane. Hannbjørnen NO36 ble identifisert gjennom seks prøver i Saltdal kommune, mens hannbjørnen

NO35 ble identifisert gjennom tre prøver i Hattfjelldal og hannbjørnen NO37 ble identifisert gjennom én prøve i Grane kommune. Alle hannbjørnene var førstegangsidentifisert og er ikke så langt registrert i andre fylker. Et bjørneindivid er i gjennomsnitt representert med 3,5 prøver med en variasjon på mellom 1 og 22 prøver i Norge.

Figur 2. Bjørn påvist ved DNA-analyse i Nordland i perioden 2006 – 2024. Kilde: Rovdata.

Det er per 28. april 2025 registrert to sporobservasjoner fra bjørn i Nordland i år, ved Jerpåsen og Bjørndalsåsen i Grane kommune.

Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn er på 13 årlige ynglinger, hvorav én i region 7 – Nordland. Estimater for 2024 viser 11,4 ynglinger totalt i Norge, noe som tilsvarer en økning på 1,8 ynglinger sammenlignet med 2023. Det er ingen påviste eller estimerte ynglinger i Nordland.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2024 var totalt 14 bjørner, som er seks flere enn i 2023. Ti av bjørnene ble felt på skadefelling, to ble skutt under lisensjakt og to er rester av døde bjørneunger hvor dødsårsaken antas å være at de har blitt drept av et annet dyr, infanticid. De siste årene er det felt flere bjørner på skadefelling og lisensfelling i fjellområdene i Sverige, forholdsvis nært svenskegrensa i Salten og på Helgeland.

Sekretariatets vurdering

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnader ved miljøforringelse og blir ikke sett på som relevant i denne saken.

Naturmangfoldloven § 8 sier at offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på eksisterende og tilgjengelig kunnskap om artens bestandssituasjon, samt effekt av påvirkning. Sekretariatet viser til beskrivelse av det Nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskrifta § 3 og til beskrivelse av bestandssituasjonen for brunbjørn i Nordland ovenfor. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen brunbjørnbestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10.

Brunbjørnbestanden er ikke avgrenset av tilgjengelig areal. Det er ikke registrert sykdom på brunbjørn i Norge. Det er kjent at ungedødelighet hos brunbjørn er høy, blant annet på grunn av infanticid (ungedrap). Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksne brunbjørner i hovedsak gjennom lisens- og skadefelling, slik at miljøforvaltninga i stor grad har oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. Føre-var-prinsippet kommer til bruk i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig, jf. § 9 i naturmangfoldloven. Statsforvalteren vurderer at det ikke er tilfelle i denne saken.

I Stortingets rovviltforlik fra juni 2011 er det uttalt at forvaltningen skal bidra til å sikre overlevelsen av alle de store rovviltartene i norsk natur. Dette er konkretisert gjennom egne bestandsmål for de ulike rovviltregionene, hvor vi i Nordland har bl.a. har mål om én årlig yngling av brunbjørn. Bestanden av brunbjørn ligger i dag under det fastsatte bestandsmålet for Nordland, og forvaltningen må derfor legge til rette for en bestandsøkning opp mot bestandsmålet.

Samtidig skal forvaltningen ivareta hensynet til beitenæringene og andre samfunnsinteresser. Dette skal skje gjennom arealdifferensiering, det vil si at enten hensynet til rovviltet eller næringsinteressene skal veie tyngst i det enkelte området, jf. vedtatt forvaltningsplan. Slik differensiering skal ivareta hensynet som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Hensynet til beitenæringene er i rovviltforliket blant annet konkretisert gjennom presiseringer om at soneinndelingen må forvaltes tydelig, og at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområder for tamrein. Videre er det uttalt at det skal gis økt adgang til lisensfelling av hannbjørner utenfor prioriterte yngleområder for bjørn slik at forekomsten av hannbjørner i prioriterte beiteområder reduseres. Likeledes skal det sikres oppnåelse av bestandsmål for rovviltet innenfor områder prioritert for rovdyr gjennom betydelige tilpasninger i drifta hos beitenæringa for å unngå uakseptable store tap.

Rovviltnemda har gjennom revisjon av forvaltningsplanen lagt opp til at det skal åpnes for lisensfelling utenfor vedtatte bjørnesoner, også i år hvor bestandsmålet ikke er nådd. I forhold til bruk av forvaltningsplanen som styringsverktøy ved fastsetting av lisensfellingskvote, viser vi til anbefalingene vi ga til nemnda i forbindelse med revisjonsarbeidet og til Miljødirektoratets uttalelse til planen. Den valgte arealdifferansieringen, med et bjørneområde som ikke sammenfaller med områder som biologisk sett ligger til rette for bjørn, vil etter vår vurdering i overskuelig framtid ikke bidra til at bestandsmålet for regionen vil oppnås. Lisensfelling skal i hovedsak tas i bruk som virkemiddel når bestandsmålet er oppnådd. Dette fremgår også i brevet fra Klima- og Miljødepartementet i 2023 og i 2024 om nemdas vedtaksmyndighet på bjørn. Når planen legger opp til at det skal foregå årlig lisensfelling i alle arealer utenfor de foreslåtte forvaltningsområdet for brunbjørn, legges det opp til en virkemiddelbruk som ikke er forankret i rovviltforskriftens § 7 og § 10.

I 2023 og 2024 var det nemnda som hadde vedtaksmyndighet på lisensfelling av brunbjørn. På bakgrunn av at bestandsmålet for region 7 ikke var oppfylt, vedtok nemnda begge disse årene at det ikke var grunnlag for å bruke lisensfelling til å begrense bestanden og/eller utbredelsen av brunbjørn i Nordland. De siste årene før 2023, der Miljødirektoratet har hatt vedtaksmyndighet, har det heller ikke vært åpnet for lisensfelling av brunbjørn i Nordland.

Sammenlignet med 2021 og 2022 gikk både antall påviste bjørneskader og antall sau og lam erstatta som tapt til bjørn markert ned i 2023. I 2024 økte derimot tallene igjen, jf. tabeller ovenfor. Sist det ble påvist tap av rein til brunbjørn i Nordland var i 2022 (1) og 2023 (2) i henholdsvis Grane og Vefsn kommuner. Utover dette, er det ikke påvist tap av rein til brunbjørn i Nordland siden 2014.

Konklusjon

Uten en forvaltningsplan som er egnet som et styringsverktøy for langsiktig forvaltning av brunbjørn i Nordland, og med en brunbjørnbestand langt under det regionale bestandsmålet, vurderer sekretariatet at det ikke bør åpnes for lisensfelling av brunbjørn i fylket. Vi viser til at lisensfelling er et virkemiddel for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en bestand av brunbjørn ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Vi vurderer også at å ikke åpne for lisensfelling vil være i tråd med retningslinjer gitt av KLD. Eventuell felling av skadegjørende bjørn i beiteområder i sommer bør vurderes gjennom skadefellingssystemet.

Sak 25/2025 Lisensfelling av jerv 2025/2026

Sekretariatets forslag til vedtak:

Rovviltnemnda legger til grunn at bestandsmålet for jerv er oppfylt i region 7, og at myndigheten til å vedta kvote for lisensfelling av jerv i Nordland vinteren 2025/2026 derfor ligger hos nemnda.

Rovviltnemnda i Nordland fatter vedtak om lisensfelling av jerv innenfor region 7 – Nordland 2025/2026. Kvota settes til totalt 15 jerv, hvorav maksimalt syv tisper.

Nordland fylke deles inn i følgende fellingsområder:

1. Lofoten/Vesterålen
2. Fastlandet nord for Rombaken (inngår i kvote for region 8)
 - 3a. Ofoten sør for Rombaken – utenfor jervesonen
 - 3b. Ofoten sør for Rombaken – innenfor jervesonen, ingen jakt
 - 4a. Nord-Salten – utenfor jervesonen
 - 4b. Nord-Salten – innenfor jervesonen, ingen jakt
 - 5a. Indre Salten – utenfor jervesonen
 - 5b. Indre Salten – innenfor jervesonen, ingen jakt
 - 6a. Ytre midtfylke – utenfor jervesonen
 - 6b. Ytre midtfylke – innenfor jervesonen, ingen jakt
 - 7a. Rana øst – utenfor jervesonen
 - 7b. Rana øst – innenfor jervesonen, ingen jakt
8. Indre-Helgeland nord
 - 9a. Indre-Helgeland sør – innenfor jervesonen, ingen jakt
 - 9b. Indre-Helgeland sør – utenfor jervesonen
10. Ytre Helgeland nord
11. Ytre Helgeland sør

Ved jaktstart er hele kvota tildelt samlet for alle fellingsområder unntatt de prioriterte jervesonene. Etter hvert som det felles dyr, kan Statsforvalteren avgrense tildeling til de enkelte fellingsområdene ut fra hvor det er felt jerv, skadesituasjonen for sau og særlig for rein, bestandssituasjonen for jerv og føringer i forvaltningsplanen.

Etter rovviltforskrifta § 7 og § 10 kan en rovviltnemnd fatte vedtak om kvote for skademotivert lisensfelling for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en jervebestand når bestanden ligger over det nasjonale fastsatte bestandsmålet for jerv i regionen.

Det fremgår av NINA-rapport 2500 *Yngleregistreringer av jerv i Norge i 2024*, at gjennomsnittet for de tre siste årene er på 11 årlige ynglinger i Nordland. Statsforvalteren vurderer at Rovviltnemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for lisensfelling av jerv i Nordland, jf. rovviltforskriften.

Lovgrunnlaget, føringer, rammer og regional forvaltningsplan

Lovgrunnlaget for forslaget er lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 første ledd bokstav b) og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 10.

Naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b) åpner for uttak av vilt for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom. Det fremgår av lovens andre ledd at slikt vedtak om uttak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte.

Rovviltforskriften § 1 (formål): *«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.*

Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning».

Rovviltforskriften § 7 (generelle bestemmelser om vedtak fattet av rovviltnemnden): *«Rovviltnemnden har myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling etter forskriften § 8 og § 10 og kvote for jakt etter forskriftens § 11 når bestanden av den enkelte art ligger over de nasjonale bestandsmålene for regionen, jf. forskriften § 4. Nemndenes myndighet skal for ulv og bjørn baseres på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonal overvåkingsprogram for rovvilt, jf. forskriften § 3 tredje ledd. Tilsvarende skal nemndens myndighet for gaupe og jerv baseres på gjennomsnittet av dokumenterte data om ynglinger de tre siste årene fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt.*

Rovviltnemndens vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, data om biologisk og bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. forskriften § 3 tredje ledd og § 6. (..)».

Rovviltforskriften § 10 (kvote for lisensfelling på gaupe, jerv, bjørn og ulv): *«Dersom vilkårene i forskriftens § 7 er oppfylt, kan en rovviltnemnd fatte vedtak om kvote for skademotivert lisensfelling for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en bestand av gaupe, jerv, bjørn og ulv.*

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. (..)

Rovviltnemnden kan til enhver tid endre eget vedtak om kvote for lisensfelling dersom nye opplysninger tilsier det.

Fellingsperiode er for: (..) b) jerv: 20. august til og med 15. februar

Rovviltnemnden kan fastsette en kortere fellingsperiode dersom særlige forhold tilsier det. Det kan ikke utøves lisensfelling i de fredningsperioder som viltlovens § 10 fastsetter.

Vedtak etter denne paragraf skal avgrense fellingsområder, bestemme antall dyr som kan felles, eventuell fordeling på kjønn, alder og om bestemte typer dyr skal være unntatt, samt nærmere vilkår for gjennomføring av lisensfelling i samsvar med regional forvaltningsplan for rovvilt, jf. forskriften § 6».

Andre relevante politiske føringer og rammevilkår:

- St. meld. nr. 15 (2003 – 2004) Rovvilt i norsk natur.
- Innst. S. nr. 174 (2003 – 2004).
- Rovviltforliket vedtatt i Stortinget 17.06.2011, jf. dokument 8:163 S (2010 – 2011) om endringer i forvaltning av rovvilt).
- Forvaltningsplan for jerv, gaupe, bjørn, ulv og kongeørn i region 7 – Nordland, vedtatt 20.03.2017.

Forvaltningsplan for rovvilt i Nordland

Rovviltnemnda sluttbehandlet revidert forvaltningsplan for rovvilt i mars 2017. Nemnda har satt av definerte forvaltningssoner for jerv i fylket, hvor det er mål om at det vedtatte regionale bestandsmålet for jerv skal oppnås.

Klima- og miljødepartementet har besluttet å hente inn forvaltningsplanen til behandling, jf. brev av 2. juli 2018. De har varslet at de vil gjennomføre nødvendige endringer i forvaltningsplanen.

Rovviltnemndas nåværende og vedtatte plan vil gjelde inntil departementet har gjennomført de nødvendige endringene i forvaltningsplanen.

Forvaltningsprinsipper for jerv i forvaltningsplanen:

- 2.3.1 Byrdefordeling: det er et mål at jerveynglinger skal spres innenfor blå sone, slik at byrden på beitenæringen fordeles. Prinsippet om byrdefordeling forutsetter at det åpnes for lisensfelling, selv om det bidrar til at det tar lenger tid før bestandsmålet nås.
- 2.3.2 Når bestandsmålet for jerv er oppnådd skal det åpnes for lisensfelling av jerv i blå sone, for å bidra til å holde bestanden nærmest mulig bestandsmålet, og for å bidra til byrdefordeling for saue- og reindriftsnæringene. Når bestandsmålet ikke er oppnådd bør det åpnes for en begrenset lisensfelling, hvor kvote målstyres til områder med betydelige tap av sau og tamrein. Samlet belastning av alle rovviltarter (inkludert kongeørn) skal vektlegges ved fastsetting av kvotestørrelse og -fordeling.
- 2.3.3 Utenfor blå sone skal kvoten for lisensfelling av jerv settes så høyt at den ikke begrenser uttaket.
- 2.3.4 I de tilfeller der lisensfelling ikke gir tilfredsstillende uttelling, skal miljøforvaltningen så langt det er mulig sørge for at resterende kvote tas ut i de områdene lisensfellingskvote er gitt. Uttak utenfor forvaltningsområde for jerv skal prioriteres først.
- 2.3.5 I blå sone er skadefelling av jerv aktuelt ved akutte skadesituasjoner. I kalvingsland for rein hvor hovedflokkene kalver skal terskelen for uttak være lavere enn utenfor kalvingsland. Bestandsmålet skal så langt mulig oppnås utenfor kalvingsland i blå sone. Viktige vurderingspunkter for skadefelling av jerv i blå sone er: 1. skadeomfang; 2. skadepotensiale; 3. jervebestanden i området; 4. om bestandsmålet er oppnådd.
- 2.3.6 Utenfor blå sone skal det som hovedregel gis tillatelse til uttak av jerv som forventes å gjøre skade.

Tap av beitedyr til jerv i Nordland

Tabell 3. Tabellen viser påviste skader av jerv på sau og lam, erstatningskrav og erstattede sau og lam til alle rovviltarter og til jerv i perioden 2010 – 2024. Kilde: Rovbase.

År	Erstatningskrav alle rovviltarter	Påviste tap til jerv	Erstattet til jerv	Erstattet, alle rovviltarter
2010	8537	49	1499	4495
2011	6659	45	938	3577
2012	8222	52	1343	4599
2013	7935	47	1139	4305
2014	6834	56	1420	3704
2015	5585	62	1133	2934
2016	5035	44	1021	2458
2017	4587	12	795	2045
2018	4729	8	763	2369
2019	5575	66	1255	3065
2020	5200	49	1160	2800
2021	4960	42	819	2624
2022	5111	16	823	2556
2023	5598	37	1093	2829
2024	5064	6	652	2441

Tabell 4. Tabellen viser påviste skader av jerv på rein, erstatningskrav og erstattede rein til alle rovviltarter og til jerv i perioden 2009/2010 – 2023/2024.

År	Erstatningskrav alle rovviltarter	Påviste tap til jerv	Erstattet til jerv	Erstattet, alle rovviltarter
2013/14	6644	39	1136	3119
2014/15	6459	31	1101	2976
2015/16	6809	60	1140	3163
2016/17	7157	61	1222	3021
2017/18	6871	70	1153	3027
2018/19	6391	50	1277	2944
2019/20	6384	39	1272	3306
2020/21	7054	43	1204	3464
2021/22	6813	44	1154	3270
2022/23	6363	32	1125	3173
2023/24	6714	46	1201	3363

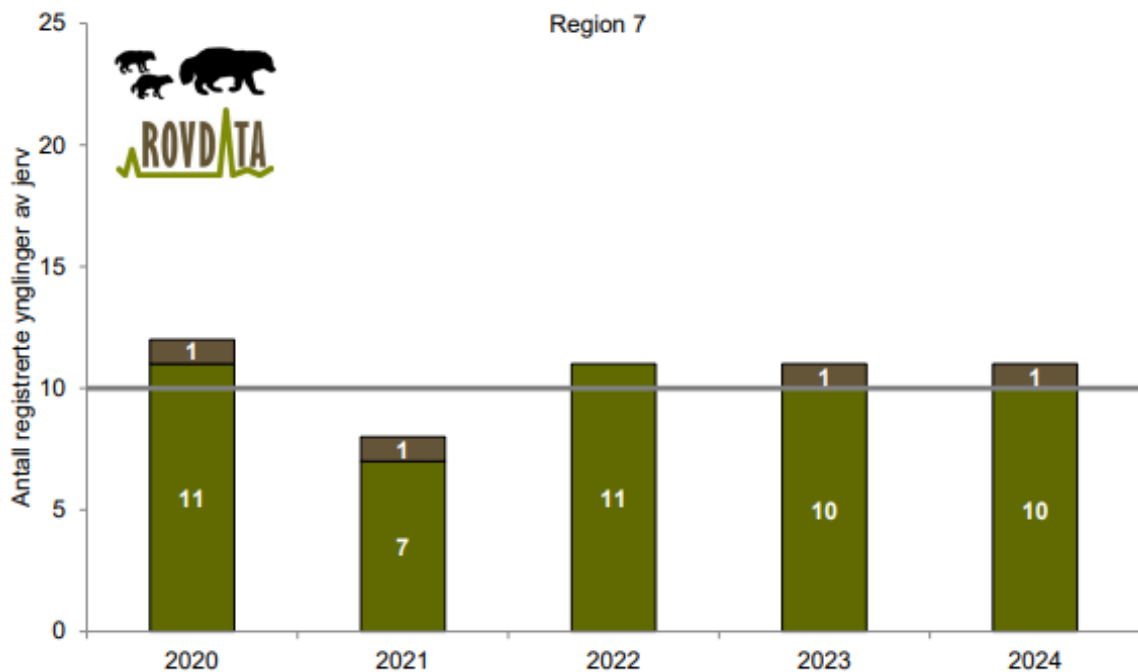
Bestandssituasjon og overvåkning av jerv i Norge

Stortinget har fastsatt et nasjonalt mål om 39 årlige ynglinger av jerv i Norge, hvorav 10 årlige ynglinger i Nordland. Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt skal gi data om status og utvikling i rovviltbestandene, jf. rovviltforskrifta § 3. Siste tall for jerv er gitt i NINA rapport 2500

Yngleregistreringer av jerv i Norge i 2024. Det fremgår i denne rapporten at det de tre siste årene (2022 – 2024) er registrert henholdsvis 45, 64 og 61 ynglinger av jerv på landsbasis. Våren 2024 ble det tatt ut 9 ynglinger slik at «netto» antall ynglinger i 2024 var 52.

I Nordland er det påvist (antatt sikker og dokumentert) 11 ynglinger per år de tre siste årene (2022–2024). Gjennomsnittet for de tre siste årene i Nordland er dermed 11 årlige ynglinger. En av ynglingene i Nordland ble tatt ut på ekstraordinært uttak våren 2024.

Per 28. april er det så langt påvist syv jerveynglinger i Nordland i 2025 (kilde: Rovbase). SNO jobber fortsatt med bestandsovervåking, og vi legger til grunn at det kan bli påvist flere ynglinger utover 2025.

Figur 3. Antall ynglinger av jerv i region 7 – Nordland i perioden 2020 – 2024. Den brune delen av søylene angir påviste ynglinger hvor tisper og/eller valp(ene) er tatt ut. Den horisontale grå linja angir det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for region 7.

Andelen voksne tisper som får valper varierer med årene. Aldersstrukturen hos tispene i bestanden og mottilgangen i forkant av yngleperioden er to viktige faktorer som påvirker hvor stor andel av tispene som føder unger i et gitt år.

Tabell 5. Antall registrerte jerveynglinger i Nordland fra 2016 – 2024. Kilde: Rovbase og Rovdata.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Antall registrerte jerveynglinger	10	9	11	11	12	8	11	11	11
Snitt siste tre år	12	10,7	10	10,3	11,3	10,3	10,3	10	11
Estimat antall jerv¹	75	67	63	65	71	64,7	64,7	62,7	68,9
Identifiserte individ ved DNA²	77	61	56	69	79	61	73	83	87
Bestandsestimering DNA³				62,4	79	64	67	72	86

1. Bestandsestimat av minimum antall jerv ett år og eldre basert på antall registrerte ynglinger.

2. Jerv registrert ved DNA- analyse, med geografisk midtpunkt i Nordland

3. Bestandsregistrering fra romlig fangst-gjenfangst analyser.

Jerv påvist ved DNA-analyser i Nordland

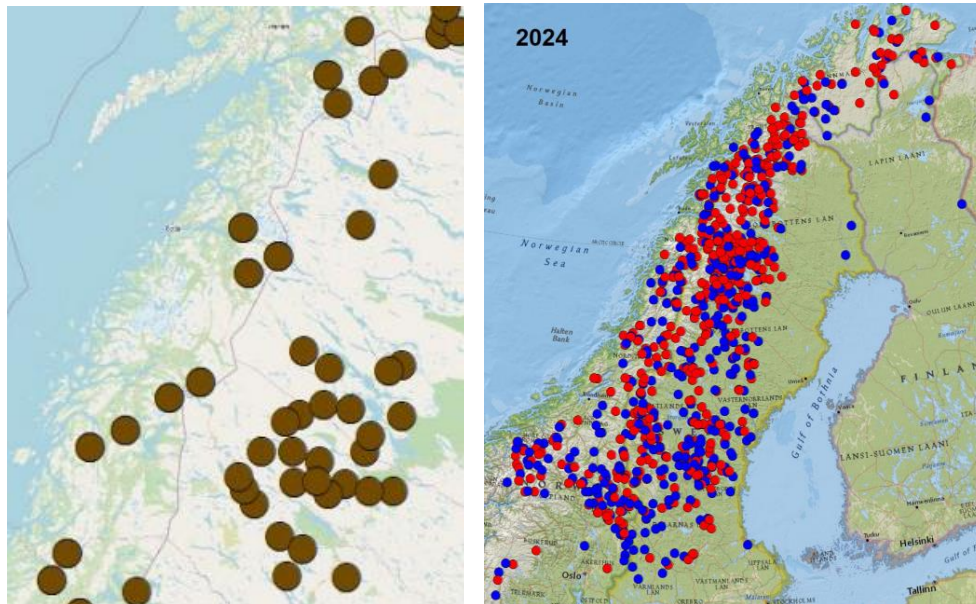
Vi deler i stor grad våre rovviltbestander med tilgrensende fylker og land, og det skjer en betydelig vandring av rovvilt over grensene.

Rovdata har ved hjelp av DNA-analyser vist at jervebestanden i Nordland er genetisk felles med jerv i Nord-Trøndelag og Sverige. Disse danner en stor østlig jervebestand i Skandinavia (jf. kartet nedenfor).

Det framkommer i NINA rapport 2535 *DNA-basert overvåking av den skandinaviske jervebestanden 2024*, at overensstemmelsen mellom bestandsregistrering fra DNA-overvåkingen og ynglehi-tellinger er meget gode.

Vinteren 2023 ble det påvist 915 jerv i Norge, Sverige og Finland. Av disse var 371 jerv registrert i Norge med en eller flere fungerende prøver, sammenlignet med 365 individer i 2023. Hvert individ i Norge og Sverige ble gjennomsnittlig representert ved 4,6 prøver. I Nordland ble det påvist 87 ulike jerv med geografisk midtpunkt i fylket vinteren 2024.

Den romlige fangst-gjenfangst modellen beregner bestanden av jerv i Norge og Sverige til å være mellom 1012 – 1072 individer, hvorav 360 – 393 i Norge og 642 – 690 individer i Sverige. Rovdata skriver at det er høy presisjon på anslagene med en relativt liten usikkerhet, som også gjelder på rovviltregionsnivå i Norge og länsnivå i Sverige. I Norge ligger bestandsestimatene for de fleste regionene noe høyere enn antall jerv som har sitt geografiske midtpunkt i de respektive regionene (12 – 16%). Nordland har vært unntaket de siste årene, hvor bestandsestimatet har vært likt eller med svært liten forskjell. Dette reflekterer fylkets lange grense mot Sverige, og at en god del av jerven som identifiseres i fylket også bruker områder i nabolandet.

Venstre kart: påviste jerveynglinger i Skandinavia 2023. Kilde: Rovdata. Høyre kart: alle jerveindivider identifisert gjennom DNA-analyse i Norge, Sverige og Finland vinteren 2024. Representert med deres respektive midtpunkter. Rød = tisper. Blå = Hann. Kilde: Rovdata.

Avgang av jerv i Nordland

Antallet jerv felt på lisensfelling, skadefelling, ekstraordinært uttak og eventuell annen kjent avgang varierer en del mellom år. I perioden fra nemndas vedtak om lisensfelling i 2023/2024 gikk avgangen en del opp sammenlignet med årene før, fra seks jerv i 2021/2022 til 16 jerv i 2022/2023. Avgangen ble imidlertid redusert i perioden fra nemndas vedtak om lisensfelling i 2024/2025 til 11 jerv sammenlignet med året før. Selv om avgangen av antall dyr ble redusert, ble det likevel felt en større andel jerv av lisensfellingskvota enn tidligere år. Det ble felt åtte jerv på lisensfelling, en økning på to dyr sammenlignet med forrige lisensfellingsperiode.

Tabell 6. Tabellen viser kjent avgang av jerv i perioden 2015 – 2025. Skifte mellom de ulike årene etter dato for lisensfellingsvedtak.

År	Lisensfellingskvote	Felt på lisensfelling	Ekstraordinært uttak og hiuttak enkeltdyr (voksne + valper)	Annen kjent avgang	Sum avgang tisper (kun voksne)	Sum avgang
2015/2016	16	6	7+6	0	9	19
2016/2017	16	13	6+4	1	8	25
2017/2018	16	1	0	0	0	1
2018/2019	16	8	2	0	5	10
2019/2020	16	5	4+2	0	4	11
2020/2021	19	8	0	3	6	11
2021/2022	18	6	2	1	6	9
2022/2023	18	6	0	0	2	6
2023/2024	15	6	2+6	2	5	16
2024/2025	15	8	1	2	6	11

Figur 5: kartutsnitt over avgangen av jerv fra vedtaksdato for lisensfelling av jerv 2024/2025 og fram til 25. april 2025. Avgang av 11 jerv fordelt på ulike dødsårsaker; lisensfelling (8), ukjent (1) og påkjørsel bane (1). Samt oversikt over prioritert jervesone i blå skravur.

Sekretariatets vurdering

Lisensfelling er en skademotivert felling av et bestemt antall individer av en viltart. Kvoten fastsettes av offentlig myndighet og det kreves at jegeren er registrert som lisensjeger i jegerregisteret for å kunne delta.

I St.mld. nr. 15 (2003 – 2004) er det lagt opp til en økt vektlegging av lisensfelling og kvotejakt som framtidige beskatningsformer på rovvilt. Innenfor rammen av norsk lovverk og hensynet til Bernkonvensjonens bestemmelser, vil dette innebære at felling av jerv kan foregå som lisensfelling. Bakgrunnen for dette er ønske om å utvikle jakt- og fellingsformer som sikrer økt alminneliggjøring av rovviltartene og bred deltakelse av lokale jegere. Dette er videre omtalt i Stortingets rovviltforlik i

2011, hvor det fremgår at det er en målsetting at lisensfelling skal bli hovedvirkemiddelet i bestandsregulering av jerv, slik at ekstraordinære uttak av ynglelokaliteter over tid kan reduseres til et minimum.

Selv om det i løpet av lisensfellingsperioden i 2024/2025 ble felt en høyere andel av kvota sammenlignet med tidligere år, viser tabellen ovenfor, om antall felt jerv, at det er nødvendig å arbeide for bedre uttelling under lisensfelling av jerv i fylket. Tidligere år har det blitt gjort et viktig arbeid med dette gjennom jervejaktprosjektet i regi av Prosjekt Utmark, finansiert gjennom FKT-midler. Det er imidlertid ikke søkt om midler til dette formålet de siste tre årene. Størrelsen på lisensfellingskvota har de siste årene ikke vært begrensende for uttak av jerv i noen områder i fylket utenfor vedtatte forvaltningsområder for jerv, sett bort fra i slutten av lisensfellingsperioden 2023/2024 der jaktområde *Indre Salten*, ble stengt i samråd med nemnda på grunn av relativ stor avgang av jerv i et begrensa område det siste året.

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold blir ivaretatt på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 avviker, men at tiltaket vil kunne medføre at målet nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært det eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 7.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 – 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnader ved miljøforringelse, og blir ikke sett på som relevant i denne saken. Naturmangfoldloven § 8 sier at offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på eksisterende og tilgjengelig kunnskap om arters bestandssituasjon, samt effekt av påvirkning. Sekretariatet viser til at vårt forslag blant annet baserer seg på oppdatert tilgjengelig kunnskap om jervens bestandssituasjon og utvikling slik det er beskrevet ovenfor. Jervebestanden i Nordland har i flere år ligget nær bestandsmålet. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen jervebestanden utsettes for, jf. naturmangfoldloven § 10. Det er høy dødelighet blant jervunger det første året, blant annet på grunn av infanticid. Avgangen av voksen jerv skjer hovedsakelig gjennom lisens- og skadefelling, samt enkelte påkjørsler. Men det avdekkes også ulovlig felling og forsøk på ulovlig felling av jerv i Nordland og tilgrensende områder i Sverige, som resulterer i at det er en viss usikkerhet i den samlede belastningen på jervebestanden. Føre-var-prinsippet kommer til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap, jf. naturmangfoldloven § 9. I dette tilfelle foreligger det betydelig kunnskap om bestanden av jerv i Norge og Nordland, jf. avsnittet ovenfor. Selv om endelig rapport over antall jerveynglinger i 2025 ikke blir publisert før 1. oktober, og det dermed er noe usikkerhet knyttet til siste års registreringer, samt noe usikkerhet i den samlede belastningen på jervebestanden, vurderer sekretariatet likevel at man i denne saken har tilstrekkelig med kunnskap til å fatte vedtak.

Statsforvalteren i Nordland har i sitt forslag til kvote for lisensfelling av jerv tatt utgangspunkt i kunnskap om bestandssituasjon for jerv, skadesituasjon på sau og rein, samt føringer og målsettinger vedtatt i forvaltningsplanen og i gjeldende regelverk og rammevilkår.

Om arealdifferensiering og kvotestørrelse

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller i henholdsvis prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. Statsforvalteren legger til grunn at rovviltnemnda i Nordland, med sin geografiske differensiering, har forsøkt å ivareta de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Fordelingen mellom prioriterte områder for sau og rein og prioriterte områder for rovvilt i den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland er tillagt vekt i vurderingen av nødvendig kvotestørrelse for jerv.

Vi vil imidlertid påpeke at de definerte sonene for yngling av jerv er svært små sett i forhold til bestandsmål, og sonene stemmer i liten grad overens med historisk utbredelse for jerv i fylket. Dette gjør at det blir vanskelig å bruke planen som forvaltningsverktøy for jerv, siden det er urealistisk at bestandsmålet kan oppnås innenfor de definerte sonene. Dersom man forvalter jerven i samsvar med prinsippene i forvaltningsplanen, og lykkes med uttak i tråd med disse, mener vi at det må regnes med at bestanden av jerv i Nordland vil reduseres til godt under bestandsmålet. Vår faglige vurdering er derfor at kvotestørrelse og kvotefordeling må ta utgangspunkt i et kompromiss mellom nemndas målsettinger i planen og hensynet til de bestemte bestandsmålene for regionen. Vi viser i den sammenheng til Miljødirektoratets uttalelse til forvaltningsplanen hvor det blant annet fremgår: *«Det er en primæroppgave for rovviltnemnda å oppnå de nasjonale fastsatte bestandsmål for regionene. Dette innebærer at planens beskrivelser av bruk av lisensfelling som virkemiddel utenfor det avsatte området ikke kan praktiseres slik som forutsatt. Det kan ikke legges til grunn at oppnåelsen av bestandsmålet er avgrenset til det aktuelle avsatte området. Med et område som trolig ikke kan forventes å inneha 10 årlige ynglinger innenfor planens virketid vil nødvendigvis også reproduksjoner utenfor det fastsatte området måtte inngå i den årlige måloppnåelse».*

De siste årene har antall registrerte ynglinger ligget over bestandsmålet med 11 ynglinger i 2022, 2023 og 2024. Ved utsendelse av saksframlegget er det foreløpig registrert syv ynglinger i Nordland, og SNO jobber fortsatt med bestandsovervåkingen. Det har i år, som i tidligere år vært variable vær- og kjøreforhold, og vi legger til grunn at det vil bli påvist flere ynglinger i Nordland i 2025.

Dersom nemnda ønsker å forsøke å endre utbredelsen av jerv i fylket slik at bestandsmålet så langt som mulig oppnås innenfor de vedtatte jervesonene, bør nemnda være restriktiv med lisensfelling i disse områdene. Av de 11 påviste ynglingene i 2024, var kun seks av disse innenfor de vedtatte jervesonene. De tre siste årene har det vært henholdsvis syv påviste ynglinger i 2022 og 2023 og fem i 2024 som har vært utenfor jervesonen.

Tabellene ovenfor om tapsutvikling, viser at det er betydelige tap av rein til jerv i fylket. Også for sau blir det årlig erstattet en god del tap til jerv. Antall påviste tap av sau til jerv ble kraftig redusert fra godt over 100 årlige skadetilfeller tidlig på 2000-tallet, til kun 16 påviste skader i 2022. Antall påviste tap økte igjen i 2023, hvor skadene i hovedsak var knyttet til to konkrete skadesituasjoner øst i Rana kommune. Det ble i mars 2024 tatt ut to hannjerv på ekstraordinært uttak i det aktuelle område, samt at det ble påvist en yngling i Rana, hvor valpene senere ble tapt grunnet infanticid. I 2024 ble kun seks sau påvist tapt til jerv i Nordland. Antallet sau og lam erstattet som tapt til jerv i 2024 gikk betydelig ned fra 2023, men også noe ned sammenlignet med 2022 og 2021.

Vi vurderer at tapsomfang og -utvikling sammen med kunnskap om bestandssituasjonen for jerv i fylket gjør at det er riktig å åpne for lisensfelling.

Sekretariatet foreslår etter en helhetsvurdering av situasjonen at lisensfellingsskvota settes til 15 jerv, hvorav inntil syv tisper. Vi vurderer at et slikt uttak vil ha en skadereduserende effekt samtidig som

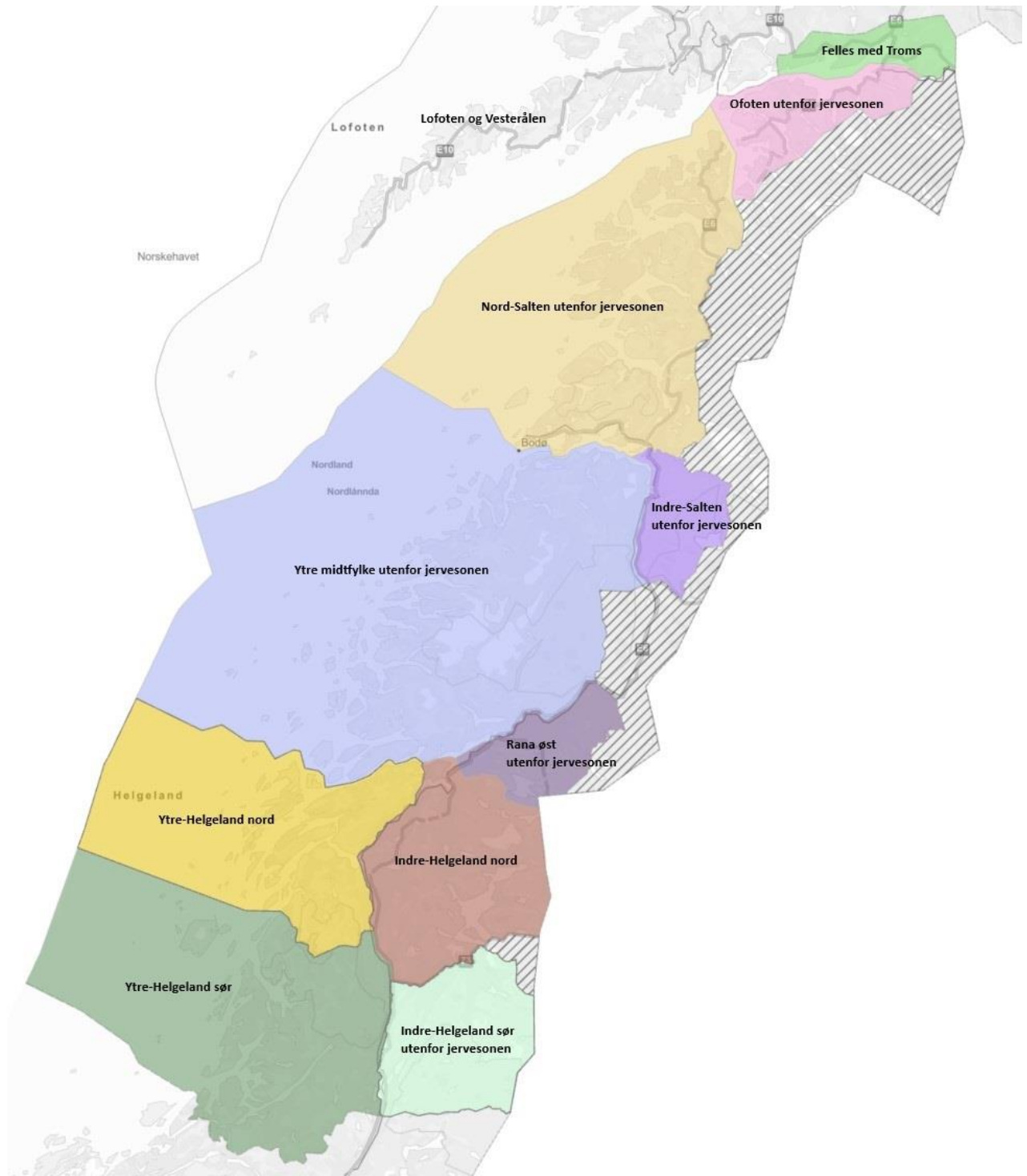
det ikke vil være til skade for jervebestandens overlevelse, og at et slikt uttak vil bidra til å stabilisere bestanden omkring 10 årlige ynglinger. Kvoteforslaget er likt det vi foreslo i 2024. Vårt forslag til kvote er fortsatt større enn hva som normalt har blitt felt gjennom lisensfelling de siste årene. Vi gjør oppmerksom på at områdene nord for Rombaken omfattes av jervekvota fastsatt av rovviltnemnda i region 8.

Fordeling av kvota

Rovviltnemndene for region 7 og 8 har inngått avtale om at det ved fastsetting av kvote for lisensfelling av jerv mellom Nordland og Troms, skal fastlandsdelen av Nordland nord for Rombaken omfattes av kvotevedtak for Troms og Finnmark, og derunder administreres av dem. Dette innebærer at kvote for region 7 fordeler seg i fylket sør for Rombaken (+ eventuelt Lofoten og Vesterålen).

I likhet med tidligere år foreslår vi at det ikke åpnes for jakt innenfor de vedtatte forvaltningsområdene for jerv. Dette vil være i samsvar med Klima- og miljødepartementet sin klageavgjørelse av 19.09.2017 for lisensfellingen 2017/2018. Videre foreslår vi at man ved jaktstart starter med hele kvota tildelt samlet for alle fellingsområder. Etter hvert som det felles dyr, kan Statsforvalteren avgrense tildelingen til avgrensede fellingsområder ut fra hvor det er felt jerv, skadesituasjon for sau og særlig for rein, bestandssituasjon for jerv og føringer i forvaltningsplanen.

De vedtatte jervesonene i forvaltningsplanen er markert som skraverte områder i kartet. For at grensene mellom de ulike fellingsområdene skal være enklere å forholde seg til under jakt, har vi gjort små tilpasninger slik at grensene følger tydelige formasjoner i landskapet (elver, veier og fjorder). Vi vurderer at disse justeringene ikke endrer på prinsippene i den vedtatte soneinndelingen.

Figur 5. Kart over foreslått fellingsområde for lisensfelling jerv 2025/2026.

Sak 26/2025 Eventuelt

Ingen eventuellsaker er meldt inn ved utsendelse av saksframlegget.

Med hilsen

Katrine Erikstad (e.f.)
avdelingsdirektør

Stein Tage Domaas
underdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

- 1 Vedlegg 1 - Akuttsaker behandlet av SFNO
- 2 Vedlegg 2 - brev til rowiltnemnda